

Η κοπέλα τον κοιτάζει κατάματα με απορία. Ο γέρος γυρίζει αλλού το βλέμμα και στρέφεται να φύγει. Σταματά, πριν βγει από την πόρτα, και με τα μάτια στο πάτωμα, μισογυρισμένος προς την κοπέλα, μονολογεί.

ΓΕΡΟΒΟΣΚΟΣ

— Μπέλκι και το γιος μου... θκιο γρονώ άηκεν το γιος του. Η γεναίκα επέδανεν που το μαράζιν της...

Ο λυγμός του τον κάνει να γυρίσει και να βγει σχεδόν τρεκλίζοντας από την πόρτα. Χωρίς να την κλείσει, ακουμπά στον παραστάτη, καταπίνει ένα λυγμό και σωριάζεται κάμω. Δίπλα στην πόρτα μια επιγραφή με τον τίτλο «ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΤΩΝ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ».

"Φοβήθηκαν πως στη βαλίτσα σου
προσφυγάκι,
έκρυβες λεμονανθούς και Κερύνειες.
Έτσι την πήραν.
Μα δεν κατάφεραν να την ανοίξουν.
Τόσα χρόνια βλέπεις και δεν έμαθαν ακόμη
πως τέτοιες βαλίτσες
μόνο χέρια καθαρά μπορούν να
ξεκλειδώσουν."

της Έλενας Σιούφτα